

Trinn 2 – vedlegg 3: Egen enhet - flokk

Innledning

Det kan være lurt å legge opp modulen på en slik måte at kursdeltakerne opplever hvordan vi arbeider i flokken gjennom hvordan de ulike øktene legges opp. Flokkarbeid er basert på rammer og det vil i flere av øktene bli gitt eksempler på hvordan øktene kan settes inn i en jungelramme. Det er viktig at det lekes mye. Lek er en viktig del av flokkarbeidet. Noe av det nyttigste en kursdeltaker kan gjøre er å lære å leke og få tips og ideer til leker denne kan bruke i flokken.

Åpning av flokkmøte: Det store hylet

Alle setter seg på huk med armene mellom bena (som om man skal ta et harehopp). Pekefinger og langefinger berører bakken (begge hender). De andre fingrene danner vennskapsring som i speiderhilsen. Når lederen går inn i ringen (Akela) hilser ulvungene lederen ved å rope slik at hver stavelse blir et hyl:

A – ke – la! Vi – vil – gjø – re – vårt – beste!

På siste stavelse springer alle opp og løfter hendene med to fingrer i været på hver side av hodet så de ser ut som ulveører. Hendene holdes slik til en av ulvungene (som har fått beskjed på forhånd), roper til flokken så høyt han kan:

Gib – gib – GIB! (som betyr: Gjør ditt beste).

Ved siste GIB føres venstre hånden fort ned til siden, og den høyre hånden gjør speiderhilsen, og så roper hele flokken:

Vi vil **gåb – gåb – GÅB!** (som betyr: Vi vil gjøre vårt beste).

Kilde: "Wolf Cub's Handbook av Baden-Powell"

Flokken – småspeidernes enhet

Flokken er småspeidernes arbeidsenhet. Her møter de fleste jenter og gutter speiderarbeidet for første gang, unntatt selvfølgelig de som har gått i beveren. Småspeidere er vanligvis speidere i aldersgruppen 3.-4. klasse. De fleste småspeiderne er med andre ord i flokken i to år før de går over til neste enhet som er troppen, men dette er valgfritt og varierer fra sted til sted.

Treningsprogrammet kan brukes på samme måte uansett når den nye speideren tas inn, og uansett hvor lenge den er i flokken.

Størrelsen på flokken varierer fra sted til sted, og avhenger både av rekrutteringsgrunnlaget og av lederkapasiteten. En grei størrelse på en flokk er mellom 10 og 24 medlemmer. Hvis dere blir flere, er det mulig å lage to flokker. Noen flokker tar bare jenter og noen tar bare gutter, men de aller fleste tar begge kjønn. I det siste tilfellet er det en fordel om det er omtrent like mange av hvert kjønn. Det gjør det lettere å skape et godt miljø der ingen føler seg underlegne, men dette avhenger selvsagt av rekrutteringsgrunnlaget.

Flokkarbeidet har speiderprogrammet som grunnmur og en fantasiverden som ramme. Hoveddrammen kan være "Jungelboka" av Rudyard Kipling eller "Dyreskogen" av Collin Dann. Andre rammer kan være Ole Brumm, Indianer, Kardemomme by, Ronja Røverdatter etc.

Leken er den viktigste arbeidsmetoden og et viktig hjelpemiddel i flokken. Det er viktig at småspeiderne opplever tiden i flokken som morsom og spennende. Det er ikke så lurt med alt for mye instruksjon og "skolelæring" i flokken. Flokkmøter skal ikke være som en skoletime.

Barna i flokken

Selv om småspeiderne i flokken er svært ulike, er det enkelte fellestrekk som kjennetegner aldersgruppen.

Intellektuell utvikling

Oppfatter seg som person som vokser, de er nysgjerrige og vitebegjærlige.

De har god fantasi. Kreativiteten er en drivkraft for læring.

De ønsker å lære ting.

De utvikler ferdigheter raskt.

De lærer å lese, skrive og regne, og utvikler sine praktiske ferdigheter.

De lærer å konsentrere seg gjennom aktivitet.

Bruker kreative evner, f.eks. hvordan løse en konflikt.

Kan tenke og handle samtidig.

Moralsk utvikling

Deres religiøse tenking er enkel, men de er veldig "religiøse".

Moralen er utvikles og er viktig. Hva er rett og galt (har et svart-hvitt syn).

Søker logiske forklaringer.

Behov for klare grenser og rammer for hva en skal gjøre.

Kosmiske interesse

De tar vare på seg selv.

Vil vite årsaker, utforsker omgivelsene, søker UT.

Søker enkle forklaringer og fakta.

Lærer å bevege seg i all slags leker (ballek, svømming, sykling osv.). De er aktive.

Selvstendigheten er økende og de kan klare mye på egenhånd.

Sosial utvikling

Samvær med andre, gjerne i stor gruppe foretrekkes.

De er åpne for det som er nytt, men er samtidig engstelige for det som er ukjent.

Gruppestoltheten er fremtredene.

Gjeng-syndromet:

- Behov for identifisering
- Lager sine egne sett av regler. Brytes reglene oppløses gruppen. Beholder reglene også utenfor gruppen.
- Krangling er en måte å identifisere seg på.
- De kan være grusomme mot hverandre hvis en blander seg inn i gruppen, de har en begrenset vennlighet, og støter ut de som ikke følger reglene.

- Aktiviteter skaper selvstendighet. De har behov for å frigjøre seg fra voksne. Utflukter o.l. hjelper til med dette.

Fantasi

Barn i 3-4. klasse liker spenning og lever seg lett inn i fantasisituasjoner. Særlig hvis du selv prøver å leve deg inn i historien. De har ofte mange ideer til lek og kan se nye måter å gjøre ting på.

Selvsentring slipper taket

I denne alderen utvikler barna seg fra å være opptatt av egen person til å bli deltakere i grupper/gjenger. Grupper av mindre barn er gjerne løst sammensatt. De sosiale båndene går nå i retning av en bestevenn eller bestevenninne. Etter litt tilvenning fungerer de fleste barn på denne alderen bra i en større gruppe som for eksempel en flokk. Det kan være en fordel at bestevenner og bestevenninner får holde sammen i patruljer/kull. Det å lære småspeiderne til å fungere i grupper, er en del av flokkledernes utfordring. Barna må lære å følge regler og sosiale normer for å fungere sammen med andre. Problemer kan ofte løses ved å snakke sammen.

De tar etter

Barn på denne alderen er tillitsfulle og lette å lede. Det er derfor viktig at lederne er positive forbilder. Miljøet i flokken avspeiler ofte hvordan lederne er. Det er verdt å huske på at de også tar etter negative forbilder.

Egne meninger

Flokken er stort sett avhengig av voksne ledere for å fungere, men ikke undervurder barna. De har egne meninger og ønsker som du bør la komme fram og ta hensyn til.

Lever i nåtiden

Det er ikke lett for barn på denne alderen å se langt fram i tiden. Barna er opptatt av det som skjer her og nå. En av grunnene er at de ikke har utviklet evne til abstrakt tenking. Dette betyr også at småspeiderne er avhengig av å få forklart ting ved hjelp av konkrete eksempler.

Fysisk utfoldelse

Barna i denne alderen er midt i "den motoriske gullalderen". Behovet for bevegelse er naturlig nedlagt i barnet, og variert bevegelseserfaring i denne alderen og tidligere barndom er av stor betydning for hjernens utvikling.

Lek

Hvis du observerer barn når de har fritid, vil du oppdage at de nesten alltid leker. Lek er det naturlige "arbeidet" til barna. Gjennom lek prøver de seg på roller og de lærer å fungere i en sosial sammenheng. Gjennom lek tilegner barn seg nye ferdigheter og kunnskaper som de får bruk for i voksenlivet.

Ikke alle er like

Barna i denne aldersgruppen vil ha et stort utviklingsspenn. Du vil spesielt kunne se store forskjeller i den finmotoriske utviklingen, og det er langt i fra sannsynlig at alle vil være i stand til for eksempel å sy. Du kan derfor ikke kreve det samme av alle småspeiderne. Du må sette krav etter forutsetningene til hver enkelt. Selv om småspeiderne i flokken er svært ulike, er det enkelte fellestrekk som kjennetegner aldersgruppen.

Betydning for aktivitetene:

- Barna søker anerkjennelse fra voksne.
- Konkurranser skal være morsomme.
- Barnet har et potensiale for godhet, så se etter det gode..
- Bruk humor og vennlighet, selv når barnet har sluntret unna.
- Det er viktig med voksenkontakt.
- Har behov for klare grenser og rammer - det betyr trygghet.
- De trenger frihet, men også veiledning.
- Voksne er modeller.
- Trenger å føle at de har ansvar.
- De ønsker et aktivt program av kort varighet, og setter stor pris på lek.
- Når interessen fanges kan de være utholdende, men de har behov for å velge selv.
- De ønsker orden og mønster i tilværelsen, så som faste seremonier og programposter, det appellerer til gruppeidentiteten (som er så viktig for denne aldersgruppen)
- De ønsker ikke mye lesing og skriving.
- De utfordres av enkle og klare oppgaver.
- Gjengen/ kameratene er drivkraften for aktiviteten.
- Voksne må hjelpe dem til å konsentrere seg om resonerende tenking (bruke sin intelligens).
- I praktiske aktiviteter kan den moralske hensikt økes.

Når det gjelder selve programmet i flokken, er det spesielt lek, fantasi og bevegelse som krever oppmerksomhet. Gjennom lek og fantasirammen kan speiderne lære om seg selv, om andre og om samfunnet for øvrig. Forskjellige dyr kan for eksempel være bilder på forskjellige egenskaper som er for abstrakte til at småspeiderne kan snakke om dem. Eventyr og historier formidler holdninger og verdier. Barn uttrykker også følelser gjennom lek og fortelling. Dessuten er både lek og fortelling spennende og moro – og flokkarbeidet skal nettopp være moro.

Tenk også på disse stikkordene når du planlegger møter og turer: **motivere, konkretisere, variere og aktivisere**. Spesielt er det viktig å aktivisere. Det er småspeiderne som skal gjøre ting, ikke du.

Inndeling av flokken – Patruljesystemet i flokken

Flokkens småspeidere skal deles i små enheter som vi kaller kull eller patruljer etter som det passer med rammen. I tillegg til at patruljesystemet er speidingens grunnpilar, er det også på det rene at barn ønsker å føle tilhørighet til en gruppe. Forholdet til de jevnaldrende har nemlig stor betydning for barns utvikling. Barn lærer av hverandre, de er opptatt av hverandre og de sammenlikner seg med hverandre. De sosiale spillereglene utvikles i barnegruppen.

Leken er flokkens viktigste hjelpemiddel

Baden-Powell 's ord: "Leken er den første læremester"

For ledere i småspeiderflokk er leken det beste hjelpemiddel.

Gjennom lek kan barna:

- motta instruksjon
- konsentrasjon
- følge regler
- takle motgang
- samarbeid
- se, oppdage, oppleve og de skal ha det moro

Lek er aktivitet med mening. Lek er morsomt og utvikler sanser, ferdigheter, kunnskap, toleranse, hensynsfullhet, fantasi, kreativitet, konsentrasjon, arbeidsevne, og mye, mye mer. Lek utvikler mennesket.

Leken utvikler rettferdighetssans og evnen til å forstå regler og normer. Å leke er en prøve på livet og en anledning til lære seg selv å kjenne. Her gis det i høy grad mulighet for egenaktivitet, kroppskontakt og trening i å tåle medgang og motgang. Vi leker gjennom hele livet, men leken forandrer seg etter som vi utvikler oss. Leketøy går fra å være en bitering, via bømme, spade og fotball til datamaskiner, sportsbiler og hekletøy. Lek er gøy og lek er alvor. Voksne leker for å koble av og samle nye krefter. For barn er lek en måte å uttrykke seg på, og en måte å lære på.

I leken inntar barn roller. Noen leker har gitte roller og andre gir mer spontane roller. Gjennom rollen kan barnet få prøvd ut hendelser i livet, samtidig som de utvikler forståelse og kunnskap om det samfunnet de lever i. Dette skaper orden i et kaos av inntrykk. For å følge med i leken må barna tilegne seg begrepsgrunnet som leken krever og de må bruke språket en god del.

Fra første stund i livet er det altså leken som gjør at vi tilegner oss ferdigheter og utvikles. Bruk derfor leken bevisst. Sett leken inn i flokkens ramme. Leken er at av de beste midlene du har til å formidle kunnskap og holdninger i flokken. Du bør bruke minst mulig instruksjoner og formaninger, og mest mulig lek. Pass bare på at leken ikke blir et tilfeldig innslag på flokkmøtet fordi du ikke har funnet på noe annet og må få tiden til å gå. Du må tenke over hvorfor dere skal ha en lek, og hva du kan oppnå med akkurat denne leken.

Fra første stund i livet er det altså leken som gjør at vi tilegner oss ferdigheter og utvikles. Bruk derfor Varier leken og bruk gjerne de mest populære lekene om igjen (men pass på å ikke "bruke dem opp"). Alle typer lek egner seg ikke like godt over alt. Avpass leken etter plassen dere har til rådighet, til naturforholdene og lignende. Er det vått eller sølete på bakken, er det ikke lurt med krabbeleker.

Det er mange måter å dele inn leker på. Som en regel skiller vi mellom fysisk aktivitet og rolige leker. Her følger noen eksempler på ulike leketyper.

Ut-med-dampen-leker

Dette er korte leker på 1-5 minutter som krever mye fysisk aktivitet. Formålet er, som navnet sier, å få ut dampen, bli kvitt noe av overskudds-energien. Særlig før møtet begynner kan slike leker være nyttige. Bruk av masse energi og stemme får småspeiderne til å nyte roen etterpå.

Eksempel: Å hoppe over Waingunga

Saneseleker

I speidersammenheng har det flere steder vært tradisjon for å bruke ulike varianter av KIMs-lek til å øve opp sansene. Under leker, spill og konkurranser i Oasen i Speiderbasen er det viet et helt eget område til Kims lek.

Vi har mange sanser. De fem vi kjenner best er syn-, hørsel-, lukte-, smak- og følelsesansen. Vi har også flere "sanser" som må utvikles og trenes. Vi har sanser som er knyttet til musklene, våre bevegelser i rommet, hvor kroppen er i rommet, hva som er opp og ned på kroppen, hvor ben og armer er i forhold til hverandre og mange flere. Sansene øves opp gjennom lek og aktivitet.

Prøve- og Repetisjonsleker

Formålet er å få praktisert ferdigheter. Gjennom lek kan småspeiderne både repetere noe de har lært og leke inn ny lærdom. For at nye kunnskaper skal sitte, er det nødvendig med repetisjon og aktivitet hvor de får brukt sine nye ferdigheter.

Eksempel: Bind Tabaqui

Terrengleker

Tradisjonelle leker som lekes utendørs over stort område - inneholder sniking, fantasi og er likt av alle ulvungene. Disse er fine å bruke på turer. Dette er sånt de forventer når de begynner flokken. Ikke skuff dem. Når du bruker rammer i flokken er det enkelt å putte snikeleker inn i rammen. Småspeiderne må konsentrere seg godt for å snike seg lydløst av gårde. De får trent opp smidighet og herredømme over kroppen.

Lagleker og kullkonkurranser

Kullene kan være lag, eller flokken kan deles på tvers av kullene i større lag, eller to og to, og så videre.

Gjennom lagleker får småspeiderne sosial trening, lærer å følge regler og blir kjent med hverandre. Snikeleker, stafetter, balleker, løyper med poster med mer kan alle gjennomføres som lagleker.

Kullkonkurranser utvikler god lagånd og god sportsånd (voff for det seirende kull, jungel), selvdisciplin (husk å ha oppstilling før leken er ferdig).

Det er viktig å ikke overdrive kullkonkurranser – det er leken som er det sentrale.

Sangleker

Det finnes mange fine sangleker og sanger med bevegelser. Dette kan være vanskelig for småspeiderne å mestre. De skal synge og gjøre noe samtidig. Mange trenger å trene lenge før de får det til. Bevegelsene til sangleken må trenes så de utføres automatisk før småspeiderne klarer å synge med i hele sangen.

Rollespill, miming og drama

Opptrekk er også en form for lek. Dramaøvelser trener småspeiderne til å bli trygge på seg selv og andre. De er fine for å introdusere skuespillerkunst i sin enkleste form, stimulerer forestillingsevne og er morsomme. Det er viktig å begynne enkelt. Ingen presses til å være med, dette skal være lystbetont. Mime dyr, hendelser, personer og lignende kan gjøres enkelt og er populært. Skuespill

som fremføres for flokken eller for gjester kan hentes fra tema i rammen. Hva med å la småspeiderne være med på å lage skuespillet.

Eksempel: Kaa skifter ham

Rolige leker

Til å roe ned småspeiderne etter aktiviteter. Hjelper å skape riktig atmosfære før andakt eller opptakelse.

Huskeregler for leker

1. Varier lekene. Ikke la alle være konkurranser. Ikke bruk for mye favorittleker.
2. "Slå-ut-leker" er ikke ønskelig hvis det fører til at andre blir stående utenfor og setter i gang med egne leker. La heller ulvungen miste liv og så vende tilbake til leken.(Prikkbelastning)
3. Ha alt utstyret klart før leken begynner.
4. Forlang stillhet mens du forklarer leken (også fra de andre lederne). Det er ofte en fordel at ulvungene sitter mens du forklarer.
5. Reglene må være enkle og instruksjonen klar og grei. Vanskelige regler er lette å glemme i kampens hete.
6. For å unngå misforståelser ha en prøverunde slik at alle er sikre på gangen.
7. Hvis en lek går galt eller ulvungene bryter reglene, er det bedre å stoppe leken straks, og så forklare på nytt.
8. Lek ikke en lek så lenge at all moro blir borte. Det er ikke alltid mulig at alle får ha tørn hver gang.

Noen gode råd (og litt utdyping/gjentakelse av huskereglene):

- Pass på å ha alt materiellet du trenger til leken før den starter.
- Sett leken inn i en sammenheng og innled med en fortelling.
- Ha målet klart
- Bruk leker som alle kan delta i.
- Gi klar instruksjon og vis hvordan det skal gjøres.
- Vær entusiastisk.
- Klargjør hvordan leken starter og stopper og hvor lenge den varer.
- La småspeiderne få stille spørsmål.
- Ikke led speiderne på plass, men la de finne sin plass selv.
- Ikke la småspeiderne vente fordi du ikke har alle tingene som trengs.
- Stopp leken i god tid, før den blir kjedelig.
- Stopp leken hvis den blir for voldsom.
- Forklar resultatene hvis det er en konkurranse.
- Vær skeptisk til bruk av utslagsleker hvor taperne må se på at de andre leker videre. La heller småspeideren få poeng, en klype, snu skjerfet eller lignende
- Ikke gjenta en populær lek for ofte.

Jungelleker kan godt brukes som eksempel på de forskjellige lekene.

"Et barn må lære å bevege seg før det beveges til å lære".

Ramme

Arbeidet i flokken bør ha en ramme. Med ramme mener vi en historisk eller tenkt omgivelse fra litteraturen eller andre kilder. Det setter fantasien i sving og er med på å skape et miljø der småspeiderne lettere tilegner seg kunnskaper, ferdigheter og holdninger vi ønsker å gi. Dessuten er bruk av rammer med på å gjøre speidertiden i flokken morsommere og den er med på å skape et særpreg rundt det å være småspeider.

Historier og eventyr vil alltid sette fantasien i sving, både hos store og små. Det gir muligheter for innlevelse og videre tankeflukt, og vi kan trekke paralleller mellom personer og hendelser i historien og vår egen situasjon. Dette kan ofte gi større forståelse for både oss selv og andre.

Kullnavn, navn på ledere, møtesteder og lignende som går igjen år etter år, gjør at småspeiderne fort føler seg hjemme i flokken og kjenner tilhørigheten i en gruppe. Bruk av rammer skaper tradisjoner som igjen gir trygghet.

Som leder vil du oppdage at en fast ramme gir deg mange ideer og mye hjelp til selve programplanleggingen. Det er mange måter å bruke rammer på.

Historien kan "dekke" hele programmet, men det kan virke anstrengende og gi liten fleksibilitet i flokkarbeidet. Dessuten kan småspeiderne etter hvert synes det blir kjedelig med den samme historien møte etter møte. Bruker du derimot rammen ved seremonier, åpninger, samlingsstund, bakgrunnshistorie ved lek og konkurranser, som motivasjon ved innlæring, som høytlesing/fortelling osv., har du større muligheter til å variere innholdet på møter og møtetyper.

Deler av historien egner seg kanskje ekstra godt som løypeopplegg eller til et spesialmøte. Den kan gi gode ideer til andre aktiviteter som hører hjemme i flokken.

Noen ganger vil du ha behov for "spesialrammer" eller temamøter enten som enkelthendelser eller som "prosjekter" over 1 – 3 måneder. Det er bare fint med litt variasjon og overraskelsesmomenter og det ødelegger ikke rammetradisjonen. Pass bare på å bruke rammen ved de faste postene og ved seremonier.

Ved opptagelse av nye småspeidere er det viktig at rammen legges vekk. Småspeiderne skal få en forståelse av at opptakelsen innebærer et alvorlig løfte. De må ikke oppleve opptakelsen som en lek.

Rammer som egner seg godt til bruk blant 3 - 4. klassinger er Jungelboka, Dyreskogen og Sjøspeiding. Andre rammer kan også brukes: Indianer, Ronja, Ole Brumm, Kardemomme by, eventyr osv.

Det viktigste ved bruk av rammer er at flokklederen føler at den rammen som velges brukt, er noe flokklederen kjenner seg igjen i og trives med. Da er det lettere å gi noe av seg selv og flokklederens glød og iver smitter over på småspeiderne.

Jungelboka som ramme

Baden-Powell forstod tidlig at gutter helt ned i 8-årsalderen ønsket å bli speidere, men han ville gi guttene i alderen 8-10 år noe som var annerledes enn det de større guttene fikk. Ettersom han hadde beskrevet gode speidere som ulver (Wolves), var det naturlig å kalle de yngre for Wolf Cubs, eller ulvunger.

BP ønsket å gi arbeidet blant de yngste en ramme eller en fantasi-bakgrunn og var på utkikk etter noe som hadde både ulvenavnet, kjærlighet til naturen og idealene til speidingen. BP hadde selv fått tilnavnet "Impeesa", ulven som aldri sover da han var militær i Afrika. Han var også kjent med Indias jungel, og plutselig kom han til å tenke på sin venn Rudyard Kiplings bok om Mowgli som vokste opp i en ulvestamme i Indias jungel. Kipling og sønnen hans, John, var veldig speiderinteresserte, og da Baden-Powell spurte om å få benytte Jungelboka som bakgrunn for arbeidet blant ulvungene, ga Kipling med glede sin tillatelse. Jungelboka er en samling tidløse historier, og det meste av handlingen har aktualitet i dagens samfunn. Det at den handler om en gutts liv i jungelen hindrer ikke at også jenter synes den er spennende. I Jungelboka får vi ikke bare spennende historier, men også kjærlighet til naturen og forståelsen av et ideal. Bak alt står jungelens lov. Baloo sammenligner den med lianer, fordi den faller ned over nakken på enhver og ingen kan unnslippe.

Det er en utvikling fra den ene ferdigheten til den andre. I alle fortellingene om Mowgli legges det vekt på trening, fysisk dyktighet, kjærlighet til naturen, godhet mot dyr, selvtillit, lydighet, lojalitet og høflighet. Alle speiderlovens paragrafer kan vi finne i Jungelboka.

Handlingen foregår i naturomgivelser som er spennende og pirrer nysgjerrigheten og fantasien. Jungelboken er kanskje litt for "tung" som høytlesning, dessuten er det enkelte avsnitt vi med fordel kan gå lett over. Du bør derfor lese boka for deg selv først, og så fortelle med egne ord det viktigste i handlingen. Betydningsfulle jungelord og sitater bør være ordrett gjengitt, og du bør bruke egennavn på dyr og mennesker i historiene.

Handlingen gir ideer til møteprogram, sporløyper, skuespill, og ting småspeidere kan lage. Den gir bakgrunn for seremonier, f.eks. hvis du gir småspeiderne navn fra boka på et "fullmånemøte". Den kan brukes som historie i tilknytning til lek og konkurranser og til hele spesialmøter. Og ikke minst "DET STORE HYLET", som de fleste "ulveflokker" bruker som fast seremoni, for å ønske noen velkommen og for å vise at flokken er beredt til innsats.

Mer informasjon om Jungelrammen finner du i Speiderbasen.

Bruk av andre rammer

Hvis man har lyst til å bruke en annen ramme enn Jungelboka i flokken, bør man være oppmerksom på at det er få andre rammer som gir så mange muligheter når det gjelder aktiviteter, verdier, kunnskap osv. En alternativ ramme kan brukes for en konkret aktivitet, møte eller tur. Men helheten i flokkarbeidet oppnås på en best måte gjennom Jungelboka. En grei erstatning for Jungelboka kan være Dyreskogen av Colin Dann. Denne har en ganske lik historie, satt i nyere omgivelser, pluss at dyrene har norske navn. Denne boka kan man finne på biblioteket.

Det finnes flere jungelleker man kan sette inn i denne rammen.

Leirbål med jungelramme

- Ønske velkommen
- Fortell litt om Seeoneejungelen som omkranser landsbyen. (Se Jungelliv s.17-18).
- Presentasjon

- "Da jeg kom til landsbyen møtte jeg". (Repetisjon av navn + eget navn – bruk jungelnavn valgt i åpningsøkten)
- Lek
- "Det er mange dyr å forholde seg til i jungelen. Hvordan kan vi klare å holde rede på navnene?"
- To dyr, f.eks. en elefant (Hathi) og en tiger (Shere Kahn) sendes rundt hver sin veg. (Samme lek som "Dette er en skje".)
- Buldeo forteller
 - Messua: "Det var forresten en mann her i dag som ville snakke med deg, Buldeo."
 - Buldeo: "Hvem var det?"
 - Messua: "Rudyard Kipling".
 - Buldeo: ".....forteller om Kipling og om hans opplevelser fra India, og om Baden-Powell sin idé om å bruke Jungelboken som ramme for ulvearbeidet.
- Lek
 - "Jo,Shere Kahn er farlig. Han har skarpe klør og kan rispe opp strupen eller magen på sin fiende. Lek "Unngå Shere Kahns klør".
- Avslutning
- Syng: "Make new friends".
- Forslag til avslutning:
 - "Det var en gang.... ja, slik skal alle eventyr begynner - et bål som ble på Brownsea Island tent, og vi som speidere, vi kjenner eventyret om gnistene som vidt om jord ble sendt. Og gnistene de fant grobunn og de vokste. Ideen fenget - ble til nye bål. Og Baden-Powells speideridealer ifra 1907 de holder fortsatt mål. Og ser vi inn i bålet røde varme, lar øyet føle flammens lekne ferd, i fantasien kan vi se St. Georg - i kamp mot ondskap med sitt riddersverd. Og vi - vi er en del av eventyret - hver speidersøster og hver speiderbror. For gnisten som ble tent på Brownsea Island, i våre hjerter gløder - har satt spor. Men bålet det må passes dersom flammene skal vare - du må puste liv i gnisten - du må bære ved. Og hver og en må selv for dette svare for uten næring brenner bålet ned. Hvis bålet brenner svakt, så gi deg ikke, for gnisten har vi alle i oss selv. Det skal så lite til - en tyristikke - og bålet flammer i den mørke kveld.

Hvordan bygge opp et flokkmøte?

- Åpning, spesiell seremoni, flagguttrulling, det store hylet.
- Sanglek/inspeksjon.
- Lek med stor aktivitet ("ut med dampen")
- Sang
- Programarbeid/hovedøkt
- Lek/sang

- Repetisjon. Eventuelt kombinasjon av hva en har lært tidligere.
- Kulletts tid. En småspeider instruerer litt, viser noe, eller kullet diskuterer for eksempel programønsker.
- Samling "Scouts' Own" (kan også tas først, eller et annet sted), historie, småspeiderting (det vil si samlingsstund hvor man planlegger og tar avgjørelser).
- En runde hvor alle etter tur sier hva de synes har vært det viktigste/morsomste osv de har gjort på møtet i dag. Dette skrives ned (kommenteres ikke, men etter at alle har svart, kan det være mulighet for utdypende spørsmål) og er en god pekepinn for lederen hva som har fungert bra og hva som er mindre bra. Samtidig får alle lov til å si noe om møtet og hjelper til at neste møte evt. går bedre.
- Avslutning, speiderbønnen.

Noen korte kommentarer:

En fast åpning skaper ro og trygghet. Det er lurt om småspeiderne kjenner den åpningen som brukes.

Avslutningen bør også være fast og markert. Du kan gi beskjeder da, eller først på møtet. Eller kanskje begge deler?

Dette programmet kan med fordel brukes på så vel ute- som innemøter. I alle tilfelle bør dere veksle mellom lek, sang og læring/hovedøkt. Ha gjerne litt ekstra opplegg på lager.

På de siste sidene ser dere forslag til jungelnavn til flokkmedlemmene.

Jungelnavn	Dyreart	Egenskap
Ikki	Hulepinnsvin	Tålmodig
Rann	Glente	Skarpt syn
Mang	Flaggermus	Lydløs
Sambhur	Hjort	Hurtig
Mysa	Vill bøffel	God hørsel
Gråbror	Ulv	Hjelpsom
Rama	Tam bøffel	Lydig
Kamya	Gjetergutt	Årvåken
Nilghai	Antilope	Hurtig
Chil	Glente	Skarpt syn
Sahi	Hulepinnsvin	Tålmodig
Wontolla	Ensom ulv	Tapper
Ferao	Hakkespett	Ivrig
Toomai	Elefantgutt	Trofast
Kalanag	Elefant	Klok
Minual	Fasan	Hurtig
Bekko	Jungelkatt	Hurtig
Keego	Fisk	Stille
Miko	Ekorn	Sparsom
Mungo	Desmerdyr	Mot
Pampas	Hjort	Hurtig
Sika	Hjort	Hurtig
Tantor	Elefant	Klok
Darzee	Skredderfugl	Vennlig
Barasingh	Kronhjort	Sterk

Kotick	Hvit sel	Utholden
Matkah	Sel	Vennlig
Rikki-Tikki-Tavi	Desmerdyr	Mot